

Őszi portya

2012.

október 20-án, délután "A kérés" csapat, hogy megérkezzen portyahelyszínre, Vigintpetendre. Egy dombokkal tarkított, fával, erdővel, sárgásba hajló területhez - ahol festői házikók és nagy kihalások voltak. Kihalások, hisz kincs után kutatva leltünk napra napra borotvákra, melyekben érdekesebbnél érdekesebb feladatokat kaptunk, hogy kifizessék a költséget. Hol kifizelték, leleményességüket, hol pedig rajztechnikáikat kellett megcsillogtatni.

Nemcsak a kereteket voltunk szívesek csatlakoztatni (hisz a feladatokat önszervezőként kellett megoldani), hanem a kifizetés is köztünk, tábortáborok, fahordó, -hasogatás és az áhítatok is. Az ifjak betekintést nyertek a bibliai történetekbe, a teremtségekbe. Tanultak Jézus jelleméről. Segítettek a bűnösöknek az irgalmas samaritánus szerepében, és bizony elgondolkodtak azon, hogy ellenségeinket is szeretni kellene. Felelevenítették Dávid és Goliát történetét - képekkel illusztrálva -, mely bemutatta, hogy a kihalásokat nem kell félni, hisz Istennel minden lehetséges, csak bízni kell benne.

A mály és pihentető alvást reggelente mindig gitáros ábroszt és torna kasszát, majd hirtelen délelőtt egy ársi tára állt előttünk - vagy lehet, hogy mi álltunk előtte? :) A tény, hogy kalandozásunk során nem egy erdei csodát figyelhetünk meg.

Egyik nap sem hiányozhatott az infókedv juttatás. Nem csak VIP-eztünk, másztunk és szívesen boroztunk, de egy csendesebb, Istenre hangolódás, páros juttatás segítővel is ismerkedhetünk egymással és mály-thettük szemelyes kapcsolatainkat.

és hogy mi volt a kincs, amit említettem páros bekezdéssel ezelőtt?

A SZERETET az, ami mindennél fontosabb, hogy becsüljük meg a kifizetésüket, amihez tartoznak, kell ennél több? :)

Hajlíts és kifizetésnet illeti az Urat, hisz nélkülözle ez a program nem valósulhatott volna meg, és kifizetésnet a helyieknek, a szülőknek és minden Nőgyelvelű Főcserszereknek, akik szolgálattal hozzájárultak a portya sikeréhez.

Bízom abban, hogy további programjaink alkalmával
is sikerül majd Isten felé terelni fiataljainkat, hogy megérezhessék az Isten
szeretét.

Á

T. E.